



ת"פ 20902/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 20902-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ותקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום הנאשם והמתלוננת היו מאורסים במועד הרלוונטי לכתב האישום ונתגלע ביניהם ויכוח על רקע קנאתו. ביום 8.9.21 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם רכוב על אופנוע לכניסה לחנות נעליים בה עבדה המתלוננת וביקש שתצא אליו. אז, חטף מידה את הטלפון הנייד שלה תוך שהוא מביע את מורת רוחו על כך שהיא לא עונה לשיחותיו, והיא בתגובה חזרה לחנות תוך שהטלפון הנייד נותר בחזקת הנאשם. הנאשם נכנס לחנות כשקסדה על ראשו, תקף את המתלוננת בכך שאחז בשערה, סטר ללחייה, הפילה ארצה והטיח את הטלפון הנייד בראשה וזאת כאשר עובדת נוספת בחנות ניסתה למנוע בגופה מהנאשם מלהתקרב למתלוננת (להלן - העובדת הנוספת). הנאשם לא חדל ממעשיו, משך בשערה של המתלוננת ותקף במכת אגרוף בפניה של העובדת הנוספת. בהמשך, אחז הנאשם חפץ שמהותו אינה ידוע, שהיה מונח בעמדת הקופה שבחנות, השליכו לעבר המתלוננת ופגע בראשה. העובדה הנוספת ניסתה שוב להרחיקו והוא היכה בה נמרצות במכות אגרוף, ניגש אל המתלוננת, אחז בידה, משך אותה אל מחוץ לחנות ולאחר מכן נמלט מהמקום. עקב מעשי הנאשם, נגרם למתלוננת פצע קרוע באורך של כ-2 ס"מ בקרקפת אחורית.

2. לצורך שלמות התמונה יצוין כי בתחילה כפר הנאשם והתיק נקבע לשמיעת ראיות. עם זאת, בהמשך חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, לפיו הסכימה המאשימה להפנייתו לתסקיר, תוך שהודגש שעמדתה למאסר בפועל אך היא תבחן את עמדתה שנית לאחר קבלת התסקיר. עוד אציין כי לאחר כל זאת הושב הנאשם למעצר לאחר ששהה קודם לכן בתנאים מגבילים.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם ובו פורטו בהרחבה נסיבות חייו. מטעמים של צנעת הפרט



לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)) ובתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 27, עבד טרם מעצרו עם אביו וכיום נשוי למתלוננת. לחובתו הרשעות קודמות והוא ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח. ביחס לביצוע העבירות התרשמה קצינת המבחן מקבלת אחריות חלקית וקושי בהבעת אמפתיה כלפי המתלוננות. הרושם הכולל היה כי הנאשם פועל באופן אימפולסיבי ותוקפני, מתקשה לווסת דחפיו ואינו מביע אמון בגורמי הטיפול. שירות המבחן פגש במתלוננת שמסרה כי היא אינה חוששת מפני הנאשם ומדובר באירוע אלים ראשון כלפיה. לדבריה, הוא ערך שינוי בחייו וברצונה לשוב להתגורר עמו. קצינת המבחן התרשמה מעמדה מגוננת ומתחושת אשמה על מעצרו וכי יחסי הזוג מאופיינים בתלות, קנאה וצורך בשליטה. בסיכומו של דבר, לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וצוין כי רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד גבוהה. להשלמת התמונה אציין כי בפני עורכת התסקיר כפר הנאשם בעיקר בעובדות כתב האישום, אך הסנגורית הצהירה בישיבת יום 24.10.22 שהוא אינו חוזר בו מהודאתו והנאשם אישר זאת.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. המתלוננת העידה לעונש מטעם ההגנה. בעדותה ציינה כי סלחה לנאשם על מעשיו וברצונם "לפתוח דף חדש".

5. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירות, את עוצמת האלימות, הערכים המוגנים שנפגעו והנזק שנגרם למתלוננת. כן הפנה לפסיקה וטען כי יש להחמיר בענישת נאשמים הנוהגים באלימות בכלל ובתוך התא המשפחתי בפרט. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר. המאשימה התייחסה לאמור בתסקיר שירות המבחן וציינה כי יש צורך בענישה מרתיעה. נטען כי בנסיבות הכוללות ובהן, בין היתר, עברו הפלילי המכביד, קבלת האחריות החלקית, אי הבעת אמפתיה כלפי המתלוננות ובהיעדר המלצה טיפולית, יש לגזור על הנאשם מאסר למשך 22 חודשים וכן להפעיל מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו במצטבר. כן ביקשה המאשימה להטיל מאסר על תנאי וקנס.

6. ב"כ הנאשם לא חלקה על חומרת העבירות אך טענה כי מתחמי הענישה אינם מחמירים כפי שטענה המאשימה ולשיטת ההגנה המתחם נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הדגישה הסנגורית כי הוא הודה בכתב האישום ובכך חסך זמן שיפוטי כמו גם את עדות המתלוננת וכי יש להביא בחשבון את עמדתה ואת רצונה לחיות עם הנאשם לאחר שחרורו. ביחס למאסר המותנה נטען כי מדובר בעבירות משנת 2017 וחלוקף הזמן מצדיק חפיפת תקופת המאסר המותנה למאסר שיוטל. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה לעונש מאסר למשך שישה חודשים ויום.

7. הנאשם בדברו האחרון קיבל אחריות על מעשיו והביע צער עליהם.

דין והכרעה



קביעת מתחם הענישה

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה, פרטיותה ובטחונה של המתלוננת - זוגתו. האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת חמורה והיא אף הותירה בה חבלה. לכך יש להוסיף כי הנאשם תקף עובדת נוספת בחנות, שהיא חברתה של המתלוננת ובכך פגע בערכים נוספים. במקרה זה, לאור נסיבות האירוע הכוללות, מדובר בפגיעה ממשית בערכים המוגנים.

9. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** נסיבות האירוע מלמדות על חומרה מכל זווית אפשרית. הרקע לאירוע הוא קנאתו של הנאשם. הנאשם תקף את המתלוננת במקום עבודתה ופגע בכך, כאמור, לא רק בשלום גופה אלא גם בכבודה, אותו רמס. האלימות הייתה חמורה יחסית והותירה חבלה בראשה של המתלוננת, והיא הופנתה אף כלפי עובדת נוספת במקום. בנקודה זו ראוי להדגיש כי העובדה הנוספת ניסתה בשלוש הזדמנויות להרחיקו מהמתלוננת, אך הנאשם לא חדל ממעשיו וכאמור פגע אף בה. דומה שהאירוע יכול היה להסתיים בצורה חמורה יותר לאור עצמת האלימות והשימוש בחפצים קשים, לרבות לעבר ראשה של המתלוננת.

10. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד" (רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.3.2020)).
וראו גם:

"... יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..." (רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (28.1.2021)).

11. בעניין זה ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2750/22 **אורי אלי ליולקו נ' מדינת ישראל** (9.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ואיומים בכך שהיכה בגופה באגרופים והטיח את מכשיר הטלפון הנייד שלה בראשה, בעט בה, הפילה ארצה ואיים כי יהרוג אותה. על הנאשם, רופא בהכשרתו, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. ערעורו ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת"; רע"פ 233/15 **בטש נ' מדינת ישראל** (22.1.2015), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 12 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר מותנה). במקרה זה הורשע הנאשם בכך שאיים על בת זוגו על רקע רצונה להיפרד ובהמשך השליך אותה על המיטה והיכה אותה באגרופים בכל חלקי גופה; רע"פ 977/16 **דיין נ' מדינת ישראל**



(10.2.2016), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה תקף את זוגתו וגרם לה חבלה של ממש בכך שהיכה אותה בפניה, משך בשערה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה והיכה אותה; רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג ונידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. במקרה זה, במהלך ויכוח דחף הנאשם את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. ערעורו על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשה לרשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון; עפ"ג 22674-12-19 **אבו סלימאן נ' מדינת ישראל** (25.2.2020), בו נדחה ערעורו של נאשם שנידון ל-11 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפה סתם (בת זוג). הנאשם תקף את רעייתו ברחוב במספר מכות אגרוף לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי אורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו; ע"פ 11387-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.2.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד ונידון לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וצו מבחן. במקרה זה סטר הנאשם לפניה של המתלוננת במספר אירועים, בעט בישבנה, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה ואיים עליה.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שעבר הנאשם נע בין תשעה חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

13. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים על כך שיש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה וכי אין מקום לשקול סיכויי שיקום כלשהם. אדרבא - מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה מדאיגה לפיה הנאשם בעל מיקוד שליטה חיצוני, אינו נותן אמון בגורמי הטיפול, מתקשה להפגין אמפתיה כלפי המתלוננת והסיכון להישנות עבירות הוא גבוה.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו אשר ביטאה קבלת אחריות וחסכה את הצורך בעדות המתלוננת. לא התעלמתי מהגרסה בפני שירות המבחן ואולם בבית המשפט קיבל הנאשם אחריות וראיתי לזקוף זאת לזכותו. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הכולל עבירות אלימות, רכוש ונשק. הנאשם אף נשא בעבר עונשי מאסר וכאמור, לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. עם זאת, הבאתי בחשבון כי מדובר בעבירת אלימות ראשונה בתוך התא המשפחתי. הבאתי עוד בחשבון לחומרה את התרשמות שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה וכי הנאשם לא החל בהליך טיפול שעשוי להביא להפחתת המסוכנות כלפי המתלוננת. בעניין זה יפים הדברים הבאים, בשינויים המחויבים:

"בית משפט זה שב ועמד על חומרת עבירות האלימות כלפי בן זוג בהן הורשע המבקש, ועל הגישה המחמירה שיש לנקוט כלפי מבצעה - וזאת בין היתר לנוכח הפגיעה בשלמות גופו, בביטחונו, בכבודו ובשלוות חייו. הדברים אמורים ביתר שאת במקרים שבהם בן הזוג האלים לא מביע נכונות לשיקום ומפר צווי הרחקה שהוצאו נגדו, כבענייננו. זאת, שכן במקרים אלו עלול להתעורר חשש ממשי מהישנות העבירות והסלמתן, ועל כן יש לנקוט בענישה אשר תרחיק את בן הזוג האלים מהקורבן, בתקווה כי זו אף תביא להרתעתו ותמנע ממנו מלשוב



על מעשיו בעתיד" (רע"פ 2278/21 יוהן סרוסי נ' מדינת ישראל (11.4.2021)).

15. כאן המקום להתייחס אף לעמדת המתלוננת, אשר ביקשה שלא להחמיר בעונשו של הנאשם וציינה כי סלחה לו על מעשיו. המאשימה ציינה כי מדובר בעמדה מגוננת הנובעת מתלות ותחושת אשמה המקשות על יכולתה לבחון את התנהגותו השלילית. אף שירות המבחן התרשם מניסיונה לרצות את הנאשם וכי יחסי הזוג מאופיינים בתלות, קנאה ושליטה. חרף זאת, לא סברתי שיש להתעלם מעמדתה לחלוטין, אך לדברים יינתן משקל מוגבל (ע"פ 2455-09-11 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2011)).

16. סיכומי של דבר, העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל לתקופה שאינה קצרה. בכך יבואו לידי ביטוי חומרת המעשה ועקרון הגמול וההלימה. ביחס להפעלת המאסר המותנה אציין כי בהתאם לסעיף 58 לחוק העונשין, הכלל הוא שעונש מאסר מותנה יש להפעיל במצטבר לכל עונש אחר ולא מצאתי במקרה זה נימוקים המצדיקים סטייה מכך (ע"פ 10173/16 מדינת ישראל נ' תמיר טאהא (14.2.2017), פסקה 12).

17. טרם סיום אדגיש כי יש לקוות שהנאשם ישכיל לעבור הליך טיפולי מתאים בתקופת עונשו ובכך יוכיח את כנות כוונותיו כלפי רעייתו החדשה.

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ (מחוזי חיפה) 50809-07-17, מיום 31.3.2019, וזאת במצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי.

סה"כ מוטלים אפוא על הנאשם 18 חודשי מאסר וזאת בניכוי ימי מעצרו כמפורט להלן: מיום 22.9.21 - 1.10.21 ;

מיום 25.4.22 - 26.4.22 ;

ומיום 19.6.22 ועד היום.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת אלימות נגד אדם.



הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ג, 07 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.